

N°. 53. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

14de Møde.

Løverbagen den 16de April.

(Fortf.)

Olfen: Det Kongelige Budskab, der er forelagt os her, er affattet efter Warschauer-protokollens og Londonertractatens Ord og Aand. Dette Budskab opstiller som Hovedmoment det danske Monarchies Integritet som permanent, og som consequente følger deraf Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, naar Frederik den Tredies Mandstamme skulde uddøe, og Udnævnelsen af Hans Høihed Prinds Christian af Glücksborg til Thronfølger. Men nu synes jeg, efterat vi have talt og debatteret saameget om denne Sag, at vi jo ere komne til det Resultat, at vi Alle ere og stedse have været fuldkomment enige om det Første og det Sidste af Budskabets Indhold. Hvad vi derimod ikke ere enige om, det er om det andet Punkt, om Arvesølgelovens Ophævelse. Man siger, der er ingen Nødvendighed tilstede for at ophæve denne Arvesølgelov, den kunde vi jo dog gjerne beholde, det staaer ikke i Londonertractaten, men det forekommer mig dog, og det er Noget, som staaer fast, at Hans Høihed Prinds Christian ikke kan blive Konge i Danmark, saalænge at Kongelovens Arvesølge bestaaer; den maa altsaa, for at han kan bestige den danske Throne, være ophævet først; men, siger man, der er ikke Nødvendigheder nok, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at Tractaten selv forudsætter andre Nødvendigheder, den opstiller det danske Monarchies Integritet, og det er for at bevare Freden i Norden, det er en Nødvendighed ikke alene for os, men ogsaa for de contraherende Magter. Den ærede Premierminister har jo ogsaa sagt os, at de contraherende Magter fortolke Tractaten paa den Maade, at Kongelovens Arvesølge skal

ophæves, men man vil ikke notes med denne Premierministerens Udtalelse, man vil have andre Oplysninger, man vil see andre Nødvendigheder. Næst at bemærke, at den høttærede Premierminister har henviist til og gjort opmærksom paa, at der kunde være Nødvendigheder, som det dog ikke nu var muligt eller rigtig at fremkomme med, saa vil jeg dog tvivle meget om, selv om der fremkom tilstrækkelige oplysende Nødvendigheder, at Rigsdagen eenstemmigt vilde gaae ind paa det foreliggende Budskab. Jeg støtter denne min Udtalelse paa, hvad den ærede Folkethingsmand fra Frederiksborg (Madvig) idag har udtalt. Han sagde, at han nu troede, at det var en Nødvendighed at maatte gaae ind paa det kongelige Budskabs Antagelse; men desuagtet vilde han dog stemme Nei derfor (Hør!). Den ærede Folkethingsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (C. C. Møller), som sidder her tæt bag mig, han fortalte os igaar en meget smuk Lignelse, som han udviklede med al sin geistlige Veltalenhed. Han sagde og gjorde os opmærksom paa, at de Gjenstande, som Solen befinde, naar den stod op om Morgenen, kastede en stor Skygge fra sig, men, eftersom at Solen steg højere og højere paa Himmelen, saa bleve Skyggerne ogsaa mindre og mindre, indtil de tilsidst, naar Solen kom ligeover dem, ganske forsvandt. See, saaledes var det ogsaa gaaet den samme nævnte Rigsdagsmand. Han havde tidligere seet Nødvendigheder, for at antage det Kongelige Budskab; men de vare forsvundne, ligesom Skyggerne, naar Solen kom til at staae ovenover Gjenstandene. Det vil jeg nu gjerne indrømme, at han kan have Ret i; thi, naar man f. Ex. er langt borte fra en Skov, saa seer den altid meget større ud, end naar man staaer lige op til den, og det er dog vist, at han tilsidst kan komme saa tæt til